

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

dinsdag 1 sept. **2 Timotheüs 3:16**

'Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid ...'

In het Grieks vormen de woorden 'door God geïnspireerd' één woord: theopneustos, wat letterlijk 'God-geblazen' betekent. Dat woord herinnert aan de schepping van Adam. God had een lichaam uit de aardbodem geformeerd. Maar pas nadat God geblazen had in de neusgaten, werd de mens een 'levende ziel'. Zo is de Bijbel als bibliotheek samengesteld en geformeerd door God zelf. Maar dat niet alleen. God heeft het geheel aan boeken ook geïnspireerd, ingeblazen, zodat al de woorden levend en levendmakend zijn!

woensdag 2 sept. **Spreuken 12:25**

'Kommer in het hart van de mens buigt het neder, maar een goed woord verblijdt het.'

Geen kommer in het hart zo groot, of Gods woord is in staat het plaats te doen maken voor vreugde. En zoals zorgen en ongerustheid een mens doen neerbuigen, zo richt Gods woord een mens op, zodat we leren omhoog te kijken. Het is Zijn 'goede woord', dat spreekt van verwachting en het geeft de mens moed, en kracht [Gr.: dunamis] om staande te blijven en door te gaan. Het geeft vrede, in het vertrouwen dat er Eén is bij Wie alles in goede handen is. Dat verheugt en maakt blij!

donderdag 3 sept. **1 Corinthiërs 1:18**

'Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods.'

Het Woord is als woord van God een kracht [dunamis]; het is het Woord dat door niets en niemand tegen te houden is. Het doet het heilswerk naar Gods welbehagen. Wij mogen de uitdrukkingen 'het woord der genade', 'het woord des levens', enz., dan ook zo verstaan, dat het niet alleen Gods genade of het leven betuigt, maar dat het ook werkelijk begenadigt en het leven gééft. De hoorder van het Woord is passief- het Woord geschiedt aan hem! Dat is de kracht van het gehoorde Woord van God! Maar voor hen die het niet willen horen, is het een dwaasheid.

vrijdag 4 sept. **Jakobus 1:22**

'Wordt echter daders van het woord en niet alleen luisteraars, jullie zelf misleidend.' ^[NCV]

Jakobus richt zich in deze brief tot Israël. Hij baseert zich in deze tekst op het Hebreeuwse begrip van het woord 'dabar'. Maar wat is 'dabar'? Nu is het zo, dat het woord voor 'woord' in het Hebreeuws 'dabar' is, en dat is niet zonder betekenis. Dabar (woord) is datgene wat van iemand uitgaat, en waardoor hij zich doet kennen en gelden. Er gaat kracht vanuit. Dit geldt in het bijzonder en absolute zin van de dabar van God. Door Zijn dabar doet God Zichzelf kennen en doet Hij Zichzelf gelden; doet Hij Zijn goddelijke kracht ervaren. Het Woord stond aan het begin van al het leven. Het Woord is scheppingswoord: God spreekt, en het is er, Hij gebiedt en het staat er. ^{Ps.33:9} Een dáder van het Woord is iemand, die het Woord aan zich datgene láát doen, waartoe het uitgezonden is. Wij mogen passief zijn en het gehoorde Woord be-amen en het Woord in ons actief doen zijn. Zo doet dit Woord ons leven!

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

zaterdag 5 sept. **Corinthiërs 2:4**

'... mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht ...'

Ook na zijn ervaringen in Athene ^{Hand.17:32,33} was Paulus niet tot de slotsom gekomen, dat het beter was aan het verlangen naar wijsheid te voldoen en het aanstotelijke van zijn boodschap te verzachten. In zijn prediking is hij alle nadruk blijven leggen op Jezus Christus als de Gekruisigde. ^{vs.2} Ook in zijn spreken kwam Paulus niet tegemoet aan menselijke verlangens naar schitterende, meeslepende woorden van wijsheid. ^{vs.1,4} Integendeel, Paulus optreden werd gekenmerkt door uiterlijke zwakheid. ^{vs.3} En zo is het goed: nu is het resultaat van zijn werk, het geloof van de uitgeroepen gemeente, niet te danken aan menselijke kracht en wijsheid maar in betoning van geest en kracht van God: die baande zich een weg door Paulus' zwakheid heen. ^{1Cor.2:4,5; 2Cor.12:9,10}

zondag 6 sept. **Hebreeën 11:1**

'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.'

Maar wat betekent dit nu precies in ons praktisch leven? Daar geeft de Schrift geen exact antwoord op, omdat een leven uit geloof voor iedereen in de praktijk iets anders betekent. Zo leven wij bijvoorbeeld onder andere beloften dan de namen die in Hebreeën 11 worden genoemd, en leven wij onder andere omstandigheden. De uitkomst van het leven uit geloof van degenen die in dit hoofdstuk genoemd worden, is ook zeer verschillend: van overwinning ^{vs.33-34} tot verdrukking en dood, ^{vs.36-38} en van dood tot opstanding uit de dood. ^{vs.35} Waarom staan deze gelovigen en hun daden dan beschreven? Wat kunnen wij ervan leren? Zij zijn voorbeelden, doordat ze in geloof hun weg zijn gegaan en uit geloof hebben geleefd. Zij stonden op Gods beloften; [vergelijk Sarah:] *'... daar zij Hem, Die het beloofd had, betrouwbaar achtte.'* ^{vers 11}

maandag 7 sept. **Romeinen 8:28**

(Het verdient aanbeveling om tekstverwijzingen die aangegeven worden te lezen.)

*'Wij weten echter dat God alles doet samenwerken tot het goede, **voor hen die God liefhebben**, die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn, ...'*

Laten wij deze week eens stilstaan bij dit overbekende tekstgedeelte uit 8:28-30. Ook al zijn deze verzen bijna tweeduizend jaar geleden geschreven, ze blijven actueel; de waarheid ervan geeft draagkracht en de verwachting die erin wordt uitgesproken zal ons nooit beschamen. De drie accenten in dit eerste gedeelte verdienen de volle aandacht. Het begint als volgt: *'God doet alles samenwerken tot het goede'*; *'het is in overeenstemming met Gods voornemen'* en *'wie God liefhebben, zijn ook geroepen'*. Niet iedereen heeft God lief! Zonde heeft de mens tot vijanden van God gemaakt. *'Want toen wij vijanden waren, werden wij verzoend tot God, door de dood van Zijn Zoon'*. ^{vgl. Rom.5:10}

Het is dan ook echt een wonder, dat God **Zijn liefde** in ons hart heeft uitgegoten waarmee Zijn onmetelijke liefde ons innerlijk raakt en daarmee onze liefde voor Hem liet ontwaken. *'God echter, Die rijk is aan barmhartigheid vanwege Zijn onmetelijke liefde (letterlijk: 'mega liefde') waarmee Hij ons liefheeft...'* ^{Ef.2:4} *'Wij hebben God lief, omdat Hij ons **eerst** liefheeft'*. ^{1 Joh.4:19} In overeenstemming hiermee is het ook duidelijk, dat geen enkele prestatie of eigenschap van onszelf deze liefde van God voor ons heeft veroorzaakt. Het is precies andersom; wij kunnen God alleen écht liefhebben, omdat Hij **eerst** Zijn liefde in ons hart heeft *'uitgegoten'*, door heilige geest die ons gegeven is! ^{vgl. Rom. 5:5}

dinsdag 8 sept. **Romeinen 8:28 (vervolg 1)**

*'Wij weten echter dat **God alles doet samenwerken tot het goede**, voor hen die God liefhebben, die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn, ...'*

Nu wij gisteren stilstonden bij Gods onmetelijke liefde voor ons, is het pas mogelijk om over het moeilijke aspect na te denken dat in de volgende woorden besloten ligt: *'dat God alles doet samenwerken tot het goede'*... Soms kan verdriet zo groot zijn, dat deze woorden eerder extra pijn en verdriet veroorzaken, dan dat ze vertroostend zouden zijn. Onze verscheurde ziel en onze gevoelens van onmacht schreeuwen het dan uit: *Waarom!?* Voor wie dit zo heeft ervaren, ligt een mogelijk verwijt dichterbij, dan erover te denken dat het ooit weer 'goed' zou kunnen komen. Het 'moment' overheerst alles! En de menselijke uitspraak: 'de tijd heelt alle wonden' wordt een loze, lege kreet met

de bijsmaak van lichte onverschilligheid die er mee samen lijkt te gaan. Onze gedachten zouden ons dan doen twifelen aan de uitspraak, dat 'God de Vader van alle barmhertigheden' is en 'de God van alle vertroosting'. ^{2 Kor.1:3} Het kan gebeuren, dat ons leven dan beperkt lijkt te worden tot 'zo'n moment', zodat onze gevoelens en verdriet de overhand kunnen hebben over geloof. Onze geestelijke verankering in God lijkt even losgeslagen te worden. Toch maakt 'zo'n moeilijk moment' deel uit van ons leven. Lijden, hoe diep ook, maakt deel uit van de tegenwoordige tijd. Er ligt zelfs een belofte besloten in dit Bijbelgedeelte, 'dat het lijden van de huidige tijd niet van dezelfde mate is ten opzichte van de heerlijkheid die op het punt staat om aan ons onthuld te worden'. ^{Rom. 8:18} Niet 'de tijd heelt alle wonden', maar God! Hij deelt Zijn helende kracht met ons, die ons in staat stelt om ons hoofd op te richten en ons herstel bij Hem te vinden en het van Hem te verwachten.

woensdag 9 sept. **Romeinen 8:28** (vervolg 2)

'Wij weten echter dat God alles doet samenwerken tot het goede, voor hen die God liefhebben, die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn, ...'

De vraag die in ons op kan komen is: 'hoe kunnen lijden en intens verdriet iets goeds voortbrengen?' Paulus stelt deze vraag eigenlijk ook: 'wat zullen wij dan uitspreken over dit alles?' ^{Rom.8:31} Zou God wel voor ons zijn? 'Indien God voor ons is, wie is tegen ons?' ^{:31} 'God echter'... is ons voorgegaan in deze intense diepte van lijden en verdriet. Hij maakt daarmee geen sprong in het duister; Hij geeft daarin juist houvast aan ons! 'Zeker, Hij die Zijn eigen Zoon niet ontziet, maar Hem voor ons allen overgeeft, hoe zal Hij ons ook niet, samen met Hem, alles in genade schenken?' ^{Rom.8:32} Net zozeer als God ons eerst liefheeft, voordat wij Hem maar kunnen liefhebben, gaat Hij ons ook eerst voor in het lijden, samen met Zijn Zoon! Moest ook Jezus niet lijden onder smekbeden en smekingen met luid roepen en met tranen? ...'Om gehoorzaamheid te leren, zelfs al was Hij Zoon!' ^{Hebr.5:7-8} En wat heeft Zijn lijden en deze gehoorzaamheid allemaal niet voortgebracht? God werkt het uit tot het goede! Hij is hiermee ook Redder van alle mensen, allermeeest van gelovigen! ^{1Tim. 4:10}. Wat een woord van welkom is dat voor allen, die de deur van het geloof binnengeleid worden. Het is een betrouwbaar woord staat er geschreven. De ongehoorzaamheid van de mens (Adam en zijn nageslacht) werd door lijden en gehoorzaamheid van de Zoon omgezet in redding van gelovigen en bovendien redding van alle mensen. Eén is God en één is middelaar van God en mensen, de Mens Christus Jezus Die Zichzelf heeft gegeven: (het) vervangend losgeld voor allen...! ^{vgl. 1Tim. 2:5-6} We mogen inderdaad volledig vertrouwen op God Die alles doet *samenwerken tot het goede!* Zelfs door luid geroep en tranen heen.

donderdag 10 sept. **Romeinen 8:28** (vervolg 3)

'Wij weten echter dat God alles doet samenwerken tot het goede, voor hen die God liefhebben, die in overeenstemming met Zijn voornemen geroepen zijn, ...'

Mensen maken plannen; God heeft Zijn voornemen. Deze tekst maakt ons bekend, dat het Zijn voornemen is om hen, die God liefhebben, ook te roepen. Deze week dachten wij al eerder na over het feit dat God ons eerst liefheeft, voordat wij ook God leren liefhebben. Het gevolg is, dat deze relatie van liefde ons ook maakt tot geroepen. Het is zelfs Zijn voornemen dat wij dit zijn. Zijn voornemen was er al voordat wij bestonden. Net zozeer als Zijn voornemen van de eonen', ^{Ef. 3:11} dat Hij uitvoert in Christus Jezus, onze Heer, al in Hem bestond als oorsprong van de schepping! Net zozeer dat er *niets in ons* is, zodat God ons zou 'moeten' liefhebben, is er ook niets in onszelf, dat wij geroepen zijn. Het is de zuiverste genade, waarmee God ons begenadigt in de Geliefde. Zelfs kennis van het evangelie van genade en verzoening maakt ons niet tot geroepen. Geloof, genade en liefde staan daar borg voor! Dat zijn Gods gaven om ons tot geroepen te maken.

vrijdag 11 sept. **Romeinen 8:29**

'en... dat wie Hij tevoren kent, Hij ook tevoren bestemt om gelijkvormig te zijn aan het beeld van Zijn Zoon, opdat Hij eerstgeborene is onder veel broeders.'

De uitdrukking 'tevoren', springt ons tegemoet in dit vers! Het is de verkwikkende belofte en de kostbare waarheid, dat Hij alles wat Hij begint en iedere belofte die Hij doet ook waar zal maken. Zoals ook staat geschreven: 'God... Die van begin het hierna vertelt en van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben'. ^{Jesaja 46:10} Jesaja spreekt

tegen Israël deze algemeen geldende woorden uit, om Zijn volk terug te roepen van hun dwaalwegen. De apostel van de natiën maakt op basis hiervan de geweldige belofte bekend aan gelovigen in deze tijd, na het kruis en de opstanding van Christus, dat Hij gelovigen bestemt om aan het beeld van de Zoon gelijkvormig gemaakt te worden. Het is de hemelse belofte die op zoveel plaatsen in zijn brieven bekendgemaakt wordt. Het is de belofte 'in uitvoering', dat God inderdaad alles doet samenwerken tot het goede! Wat dat goede dan is staat echt in dit vers: *'dat wie Hij tevoren kent, Hij ook tevoren bestemt om **gelijkvormig te zijn aan het beeld van Zijn Zoon**, opdat Hij eerstgeborene is onder veel broeders.'*

zaterdag 12 sept. **Romeinen 8:30**

'Wie Hij nu tevoren bestemt, dezen roept Hij ook en wie Hij roept, dezen rechtvaardigt Hij ook; wie Hij nu rechtvaardigt, dezen verheerlijkt Hij ook.'

'De belofte in uitvoering', zoals het gisteren genoemd werd, is niet het lijden, dat samenhangt met stervend zijn en de dood, maar met 'heerlijkheid'. *'Wie Hij tevoren kent, bestemt Hij ook om gelijkvormig te zijn aan het beeld van de Zoon'*! lazen wij gisteren. Veel gelovigen doen hun uiterste best om Jezus te volgen in hun dagelijks leven. Een nobel streven, dat echter leidt tot teleurstelling op teleurstelling. We schieten volkomen tekort, omdat de dood werkzaam is in ons en in ons Zonde veroorzaakt. ^{vgl. Rom.5:12b} Er valt niet aan te ontsnappen. Eerst moet de werkzaamheid van de dood worden tenietgedaan. In een overwinningsroep schrijft de apostel Paulus: *'Thans echter, Christus is opgewekt uit de doden, de Eersteling, van hen die te ruste gelegd zijn'*! ^{1 Kor.15:20} *'Opgeslokt werd de dood in de overwinning'*! ^{1 Kor.15:54; Jes.25:8} Daarom is het ook zo, dat wie Hij tevoren kent, Hij ook tevoren bestemt om gelijkvormig te zijn aan het beeld van de Zoon. Niet in de gestalte van de Zoon in vernedering, maar gelijkvormig aan het beeld van de Zoon in Zijn verheerlijking en heerlijkheid. Hij is immers De Eerstgeborene uit de doden! ^{Kol.1:18; vgl. Ef. 1:18-20}

zondag 13 sept. **Romeinen 8:30**

*'Wie Hij nu tevoren bestemt, dezen roept Hij ook en **wie Hij roept**, dezen rechtvaardigt Hij ook; wie Hij nu rechtvaardigt, dezen verheerlijkt Hij ook.'*

Geloof, genade en liefde zijn Gods gaven om ons tot *geroepenen* te maken. Dat overdenken wij in het stukje van afgelopen donderdag. 'Geroepen zijn' berust niet op kennis, zelfs niet op de kennis van het geweldige evangelie van de apostel Paulus. Hij waarschuwt er zelfs voor, dat 'kennis opgeblazen kan maken'. ^{vgl. 1 Kor. 8:1} *Wijsheid* is de gave die de hoogste en beste toepassing van *kennis* maakt! Kennis is dus belangrijk; maar alleen **de juiste toepassing** ervan geeft wijsheid. *Christus Jezus is voor ons geworden tot wijsheid van God.* ^{1 Kor.1:30} In dit gedeelte uit Romeinen acht, gaat het nog niet over 'alle mensen'; dat is een later stadium in Gods voornemen van de eonen. ^{1 Tim.2:4; 1 Tim. 4:10} Het wordt hier nog beperkt tot hen die God liefhebben en die Gods zonen en Gods kinderen genoemd worden. ^{8:19; :21} Deze roeping geeft ons vrijmoedig toegang tot God, ^{Ef.3:12} omdat het gevolgd wordt door rechtvaardiging. 'Geloof' wordt niet genoemd in vers 30; het heeft er echter wel alles mee te maken. Want rechtvaardiging, komt voort uit geloof. God rechtvaardigt ons door het *geloof* van Jezus Christus. ^{vgl. Rom.3:21-24} *Wie Hij rechtvaardigt, dezen verheerlijkt Hij ook.* Verheerlijking is in deze opsomming van heilsfeiten, de enig stap voor gelovigen die nog op punt van komen staat. De andere beloften zijn al vervuld. Ook Christus is al verheerlijkt; de laatste stap die God doet *om alles te doen samenwerken tot het goede voor ons*, is dat ook wij verheerlijkt zullen worden. Daarmee begint 'de dag van Christus'. ^{Fil.1:10; 2:16; vgl. 1 Thes.4:15-17 o.a.} Hij die ons al kent vanaf het verleden is ook Hij, Die ons toen, tevoren, heeft bestemd tot deze laatste stap: de heerlijkheid. Hij is het die ons roept en rechtvaardigt ons tijdens ons huidige leven. Hij zal ook zeker Zijn volgende heerlijke belofte vervullen. De belofte *'om ons gelijkvormig doen zijn aan het beeld van Zijn Zoon'*. In heerlijkheid. Met deze woorden mogen wij elkaar dagelijks vertroosten, ^{1 Thes.4:18; 1 Kor.15:22-24} tot het aanbreken van 'die dag'.

maandag 14 sept. **Genesis 12:1-3**

'1 En Jahweh zei tot Abram: "Ga jij, uit je land en uit je verwanten en uit het huis van je vader, naar het land dat Ik jou zal laten zien.

*2 En Ik zal je tot een grote natie maken
en je zegenen en je naam groot maken;
en je zal een zegening zijn.*

3 En Ik zal zegenen wie jou zegenen

en wie jou geringschatten zal Ik vervloeken;

en in jou weten alle geslachten van de grond zich gezegend." ' [NCV]

Deze week kijken we naar de grootte van Gods plan, dat uiteindelijk allen omvat. Door heel de Bijbel heen vinden we daarvoor aanwijzingen, beginnend bij Abram. Met hem pakte God de draad weer op, koos hem en zijn nakomelingen uit om de weg terug weer te vinden. Maar hij liet al doorschemeren dat God niet de een kiest om de ander uit te sluiten. God kiest de een om de ander te bereiken. Door Abram en zijn nageslacht heen zouden alle geslachten van de aarde gezegend worden. En uit zijn nageslacht kwam uiteindelijk inderdaad Christus, de Gezalfde, voort, die de machten van de duisternis versloeg en de weg terug naar God heeft vrijgemaakt. Niet alleen voor joden, ook voor niet-joden, zoals Paulus bekend mocht maken. Prachtig om dat te mogen beseffen!

dinsdag 15 sept. **Exodus 34:6-7**

'6 En Jahweh ging voorbij voor zijn aangezicht en Hij riep: "Jahweh, Jahweh, God, barmhartig en genadig, langzaam van toorn en overvloedig aan loyale liefde en betrouwbaarheid, 7 loyale liefde bewarend voor duizenden, ongerechtigheid, overtreding en zonde dragend – maar Hij laat zeker niet vrijuit gaan – de misdaad van de vaders vergeldend aan zonen en aan zonen van zonen, tot de derde generatie en tot de vierde generatie." [NCV]

Nadat God een eerste set stenen tafelen had gemaakt, had het volk, voor Mozes ook maar naar beneden kon komen, het verbond verbroken door een gouden kalf te maken. God zegt tegen Mozes: *"Laat Mij gaan en jouw volk, dat jij hebt opgebracht uit Egypte, vernietigen"*, maar Mozes doet iets wonderlijks. Hij staat op tegen God en wijst Hem erop dat het Zijn volk is, dat Hij heeft uitgebracht, en waar Zijn naam en heerlijkheid aan verbonden is. Niet alleen wil Mozes dat God het volk spaart, maar ook wil Hij zekerheid dat God met hen mee gaat, hen niet verlaat. En meer nog, hij wil God ontmoeten. God verbergt hem in een rotsspleet, daalt af en laat hem Zijn achterkant zien en spreekt dan deze machtige woorden.

Mozes wilde God leren kennen, en God maakt zich bekend. Hij vertelt wie Hij is en wat Zijn karakter is. En wat opvalt is hoe genade, barmhartigheid en loyale liefde de boventoon voeren. Hij is langzaam van toorn, en straft wel, want dingen moeten rechtgezet worden, maar dat bepaalt niet wie Hij is. Zo is het ook als we over Gods grote plan nadenken. Hij zal oordelen, dingen recht zetten, maar dat is niet wat alles bepaalt, dat is niet wat Zijn plan bepaalt. Het einddoel is genade, barmhartigheid en loyale liefde, naar heel Zijn schepping.

woensdag 16 sept. **Klaagliederen 3:31-33**

'31 Want niet voor eeuwig verstoot de Heere!

32 Want wanneer Hij bedroefd heeft, zal Hij Zich ontfermen naar de grootheid van Zijn goedertierenheid.

33 Want niet van harte verdrukt Hij en bedroeft Hij mensenkinderen. ' Klaag 3:31-33 [HSV]

Na de verwoesting van Jeruzalem schrijft de schrijver van Klaagliederen zijn beklag op. Hoe moet het nu verder? Het volk is ongehoorzaam geweest, en God heeft het vijandige leger gestuurd en hen verlaten. De tempel is verwoest, alles lijkt verloren. Toch vindt hij ruimte voor hoop. Dit kan niet het einde zijn. Dit zal niet het einde zijn. God zal hen herstellen. Waar kan de schrijver hoop uit putten? Niet alleen uit de beloften die God gedaan heeft, ook kan hij hoop putten uit het karakter van God. God is niet een God die alleen maar blijft toornen, die plezier heeft in het verdrukken en verstoten van mensen. Psalm 30:6 zegt het ook mooi: *"Want een ogenblik duurt Zijn toorn, maar een leven lang Zijn goedgunstigheid"*. Zoals Psalm 103:8-10 zegt, zal God niet blijven terugkomen op wat ze fout hebben gedaan, zal Hij niet naar blijven kijken naar hun ongerechtigheden. God zal Zich ontfermen, dat is het wonderlijke verhaal van de geschiedenis.

donderdag 17 sept. **1 Timotheüs 2:3-4; 4:9-10**

'2:3 Want dit is uitstekend en welkom voor het aangezicht van onze Redder – God, 4 Die wil dat alle mensen gered worden en tot erkenning van de waarheid komen.'

'4: 9 Betrouwbaar is het woord en alle verwelcoming waardig, 10 want hierom spannen wij ons in en worden wij beschimpt, omdat wij hopen op de levende God, Die redder is van alle mensen, allermeeest van getrouwen.' ¹Tim 2:3-4; 4:9-10 [NCV]

We hebben afgelopen dagen gelezen over Gods karakter, dat bij Hem genade, barmhartigheid en loyale liefde vooraan staan, en maar kort toorn, straft om recht te zetten, maar Zich uiteindelijk zal ontfermen. Paulus mag het nog explicieter zeggen. God wil dat alle mensen gered worden en tot erkenning van de waarheid komen. Niemand uitgezonderd. God heeft iedereen op het oog. De grote vraag is dan of dit meer is dan alleen een mooi verlangen. Kan God ook zijn voornemen bewerkstelligen? Twee hoofdstukken verder mag hij het nog explicieter zeggen. De levende God *is* de Redder van alle mensen. Alle mensen? Alle mensen, maar, in het bijzonder van de gelovigen, de getrouwen. In het bijzonder, want wij mogen het nu al weten, wij mogen nu al bij Hem horen. Sommigen zullen pas aan het eind tot die erkenning komen en erbij mogen horen (1Kor 15:20-28). Wat een voorrecht, dat wij dat nu al mogen weten.

vrijdag 18 sept. **Titus 2:11-15**

'11 Want de genade van God is verschenen, redding brengend aan alle mensen, 12 ons opvoedend, opdat, de oneerbiedigheid en de wereldse begeerten geloofchend hebbend, wij verstandig, rechtvaardig en vroom leven in het huidige tijdperk, 13 uitziend naar de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Redder, Jezus Christus, 14 Die zichzelf gegeven heeft voor ons, opdat Hij ons verlost van alle wetteloosheid, en voor Zichzelf een speciaal volk reinigt, geestdriftig voor uitstekende werken.' ¹Tit 2:11-15 [NCV]

Is het niet onterecht, dat God uiteindelijk alle mensen redt? Maakt het dan nog uit wat ik doe? Tegenwerpingen als dit worden vaak gegeven. Maar het ziet voorbij aan het voorrecht dat we nu al mogen hebben omdat we Hem mogen kennen, en dat voor zij die nu niet geloven, er wel degelijk een moment van oordeel komt. Waarom komt er dan nog een oordeel? Waarom is God überhaupt begonnen aan een plan met zo'n omweg naar Hem toe? Dat vergeet dan dat dit allemaal een doel heeft. Dat we dit leven doorgaan, met alle goede en kwade dingen, leert ons God kennen. Dat we vijandig zijn en God ons genade schenkt, is om ons op te voeden. Het leert ons wie Christus is, geeft ons doel en richting in ons huidige bestaan, een hoop om naar uit te kijken. Het onderwijst ons wat een leven met God mag inhouden, en hoe we in Zijn dienst mogen staan. Laten we onszelf ook vandaag laten onderrichten door Gods genade.

zaterdag 19 sept. **Kolossenzen 1:18b-20**

¹⁸ *... Hij is het Begin, eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in alles de eerste wordt, 19 want de hele volheid heeft er welbehagen in gehad om in Hem te wonen 20 en door Hem alle dingen geheel tot Hem te verzoenen, vrede gemaakt hebbend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.* ¹Kol 1:18b-20 [NCV]

Paulus is in dit gedeelte een prachtige lofzang aan het opschrijven over Christus, over hoe Hij het begin van alles is, hoe alles door Hem en tot Hem geschapen is. In dit tweede gedeelte gaat Paulus verder en gaat vertellen hoe alles ook weer terug zal komen bij God. Opnieuw gaat dit door Christus. Door het kruis heeft God vrede gemaakt, en is er verzoening gekomen. Er wordt zelfs een versterkte vorm gebruikt, "geheel verzoenen". Alle vijandschap die mensen kunnen hebben naar God toe, al het wantrouwen, Zijn liefde zal dat eens allemaal overwinnen. Het is dan ook onmogelijk dat er iemand zou zijn die tot in eeuwigheid zich zou blijven verzetten tegen God. Alles in de hemel en op aarde zal deelhebben aan deze verzoening. Gods vrede en liefde zal overheersen, wat een vooruitzicht! Geen wonder dat dit een boodschap is die we mogen verkondigen! (2Kor 5:18-20).

zondag 20 sept. Romeinen 11:28-32

'28 Naar het evangelie zijn zij inderdaad vijanden vanwege jullie, naar de uitkiezing echter geliefden vanwege de vaders. 29 Want onberouwelijk zijn de genadegaven en de roeping van God. 30 Want evenals jullie eens weerspannig zijn geweest tegen God, en jullie nú barmhartigheid is bewezen in hun weerspannigheid, 31 zo zijn ook dezen nu weerspannig geweest, voor jullie barmhartigheid, opdat ook hen nu barmhartigheid bewezen wordt. 32 Want God sluit allen tezamen in tot weerspannigheid, opdat Hij over allen barmhartig zou zijn.' Rom 11:28-32 [NCV]

Paulus heeft in de afgelopen hoofdstukken geworsteld met Gods plan met Israël. Waarom hebben ze Christus niet aangenomen? Hoe kan het dat ze struikelen? Zal God ze laten vallen? Dat is geen geval! God gebruikt deze weg juist zodat nu ook de niet-joden het evangelie mogen horen. Maar uiteindelijk zal ook Israël zich bekeren en gered worden. En dan onthult Paulus een diepere beweegreden voor deze omweg die God soms met mensen lijkt te gaan. God maakt mensen weerspannig, juist zodat Hij Zich over hen kan ontfermen. We kunnen, alle teksten van deze week overziend, niet anders dan met Paulus mee jubelen:

'33 O diepte van rijkdom en wijsheid en kennis van God! Hoe onnavorsbaar zijn Zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen! 34 Want wie kent het denken van de Heer? Of wie is Zijn raadgever geworden? 35 Of wie geeft eerst aan Hem, en het zal hem vergolden worden? 36 Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen, Hem zij de heerlijkheid voor de tijdperken! Amen.' Romeinen 11:33-36

maandag 21 sept. Psalm 139:1-2

'Here, Gij doorgrondt en kent mij; Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten.'

David gebruikt het woord kennen. Dat is om blij van te worden. Zó kent U mij dus! Kennen is niet alleen van naam en gezicht bekend zijn, maar zoveel meer! Bij Gods kennen zit Zijn hart; dan gaat het om bij jou en mij betrokken zijn! Met al mijn wegen bent U vertrouwd. Dan wil je niet anders dan van hart tot hart met Hem spreken! Ja, God is er! Hij is ook vandaag dichtbij!

dinsdag 22 sept. Efeziërs 2:8

'Want in genade zijn jullie geredden, door geloof, en dit niet uit jullie zelf; het is Gods naderingsgave.' [NCV]

Wat is het bijzonder om de dag te beginnen en te horen over God en zijn liefde. Ook dit vers doet dat. Wat beweegt God? Dat is Zijn verlangen allen goed te doen. Dan mag je denken aan woorden als wijsheid en kracht. Misschien zeg je: ik pak hier Romeinen 5:8 nog eens bij: *'God echter bewijst Zijn liefde jegens ons, door dat Christus, toen wij nog zondaars waren voor ons gestorven is.'*

woensdag 23 sept. 2 Timotheüs 2:1

'Jij dan, mijn kind, word krachtig gemaakt in de genade die in Christus Jezus is' [NCV].

Als je in een paar woorden zeggen wilt wat God jou en mij gegeven heeft, dan lees je dat hier! Toen wij Hem leerden kennen en erkennen als de verheerlijkte Heer, leerden wij 'de genade die in Christus Jezus is' kennen! Niets is te verdienen, niets hangt af van ons, het hangt enkel en alleen af van Hem! Redding, rechtvaardiging, verzoening en elke geestelijke zegen te midden van de hemelingen geven ons moed en kracht. Ook vandaag weer!

donderdag 24 sept. Psalm 139:1 + 23-24

'Here, Gij doorgrondt en kent mij (...) Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart;/ toets mij en ken mijn gedachten;/ zie, of bij mij een heilloze weg is/ en leid mij op de eeuwige weg.'

Wij hebben een God, Die ons kent. Hij is onze maker, de constant aanwezige. Vader, dat ik mag leven tot Uw eer! U kent onze momenten van lijden en vreugde. Niets gaat U onopgemerkt voorbij! God geeft ons een hart, dat Hem hoort. Hij wijst ons op elkaar en wij stemmen ons af en richten ons op wat van Hem komt. U doet ons beseffen- U kent en hebt ons lief. Onvoorwaardelijk, eeuwig.

vrijdag 25 sept. **Psalm 139**

Wat bijzonder is deze psalm toch! De woorden bestrijken het hele bestaan van de mensgeboorte, leven en dood. Het omvat heel Gods plan, zoals dat door Paulus bekend gemaakt wordt. Zij omvatten ons persoonlijk leven en dat van de hele mensheid, zelfs van alles wat Hij geschapen heeft! Ons hele leven onder Gods liefde. Woorden om keer op keer te lezen en te overdenken! Zó is Hij dus! Zo dicht bij wil Hij dus zijn!

zaterdag 26 sept. **2 Corinthiërs 5:7**

'... want wij wandelen in [lett.: door] geloof, niet in [lett.: door] aanschouwen.'–

In het verhaal van David en Goliath lees je dat David God vertrouwde. Hij ziet niet aan wat voor ogen is, maar vertrouwt en gelooft Hem. Hij is een voorbeeld van wandelen door geloof, niet door waarneming. Zo gaan wij ook vandaag onze weg. God vertrouwen én het in alles van Hem verwachten. Ik weet dat U er bent, dat U met mij gaat. U laat nooit alleen. U bent waar, betrouwbaar, geloofwaardig, een rots waarop je bouwen kunt. Elke dag!

zondag 27 sept. **Romeinen 8:32**

'Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?'–

Die woorden spreken van de weg die er uiteindelijk toe leidt, dat Gods plan volledig tot Zijn doel komt. Die woorden zijn jouw en mijn aandacht meer dan waard! Dat is: om over na te denken, hardop tegen jezelf te zeggen, op te schrijven. Je mag het in alles van Hem verwachten. Dan wil je toch Hem bij heel je leven betrekken?!

maandag 28 sept. **Kolossenzen 1:9**

'Derhalve houden ook wij vanaf de dag dat wij dit hebben gehoord niet op voor jullie te bidden en te verzoeken, opdat jullie vervuld worden met de erkenning van Zijn wil in alle wijsheid en geestelijk inzicht ...' ^[NCV]

De Kolossenzen hadden het evangelie gehoord en de genade erkend, en ook over de toekomstverwachting hoorden ze, maar Paulus begint hier een gebed voor hun verdere groei. Wat is het volgende? Leren wat God wil. Want ja, we zijn gered, en dat is door genade, maar we zijn niet voor onszelf geroepen. We hebben het geloof gekregen, zodat we door hoe we in het leven staan iets van het licht verder uit mogen stralen. ^{Fil.2:14,15} En wat leidt ons daarin? Wijsheid en geestelijk inzicht. Hulp van boven dus, want God moet het uitwerken in ons hart dat wij in ons leven ons gaan richten op wat God wil.

dinsdag 29 sept. **Kolossenzen 1:10**

'... zodat jullie de Heer waardig wandelen, in alles Hem behagend, in alle goed werk vrucht dragend en groeiend in de erkenning van God ...' ^[naar NCV]

Als we weten wat God wil, dan is het logische gevolg dat we weten hoe we ook in het leven kunnen staan op een manier die God goed vindt, die Hem vreugde geeft. Dan is het dus ook dat we de goede dingen gaan doen, 'goed werk', en dat we daarmee vrucht dragen. Een gebed van Paulus om na te bidden, dat we Zijn wil mogen leren kennen, door wijsheid en inzicht die de geest geeft, zodat we anders mogen gaan wandelen. Want hoewel we al gered zijn, kunnen we hier nog groeien. En wat gebeurt er ook nog, als we zo aan de slag gaan? We leren God beter kennen, ja, erkennen. Is dat niet het doel van ons leven? God, Zijn wil en Zijn liefde leren erkennen? Laten we daarom met Paulus meebidden.

woensdag 30 sept. **Kolossenzen 1:11**

'... met alle kracht krachtig gemaakt overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid, om in alles te volharden en geduld te hebben met vreugde ...' ^[naar NCV]

Als we in ons leven meer met het geloof aan de slag zouden willen, dan gaat dat niet altijd vanzelf. We zullen merken dat we kracht tekortkomen om anders te leven, en we zullen het moeilijk hebben met alles wat op ons pad komt. De omstandigheden kunnen zwaar zijn, of we kunnen tegenstand ondervinden. Hoe krijgen we het dan voor elkaar ons leven anders in te richten? God is het die kracht geeft, niet alleen om anders te leven, ^{Fil.2:13} maar ook om onder zware omstandigheden te kunnen blijven staan en geduld te kunnen hebben. En het gaat nog verder. We kunnen er niet alleen onder blijven staan, maar we kunnen dat doen met vreugde. Laten we daar vandaag inderdaad voor bidden.